

blev ved denne ene Ydmygelse, men det tvivler jeg om. Der vil sikkert forestaa os adskillige andre og større i den nærmeste Fremtid.

Røde: I den Betænkning, som er afgiven af Landstingets Finansudvalg, udtales der: „Udvalgets Flertal har ikke ment, at der bør aabnes en almindelig Adgang for ubegrænset Tid til i Henhold til Bevilling paa Finanslovene at udstede og afhænde Statsobligationer til Dækning af Udgifter ved Erhvervelse af indtægtgivende Statsaktiver“. Dette Flertal bestaar foruden af Medlemmer af Højregruppen — til hvilke for øvrigt baade det socialdemokratiske og det radikale Medlem af Udvalget have sluttet sig — af Regeringspartiets Udvalgsmedlemmer. Udtalelsen dækker saaledes væsentlig hele Landstingets Stilling. Udtalelser af lignende Art som den af mig citerede ere under denne Sags tidligere Behandling fremførte her i Tinget fra vor Gruppens Side. Da vi behandlede Sagen her i Tinget, gjorde den højtærede Finansminister opmærksom paa, at alle Grupper her i Salen havde accepteret Princippet i Lovforslaget med Undtagelse af den Gruppe, jeg havde den Ære at være Ordfører for. Vi bemærkede udtrykkelig, at denne Udvidelse, denne — som jeg kaldte det — Oprettelse af en fast Forretning med Udstedelse og Salg af danske Obligationer, fandt vi betænkelig. Vi hævdede, at det vilde være rigtigt at gøre sig klart, hvilke Aktiverhvervelser der forestaar, og for disse bestemte Aktiverhvervelsers Vedkommende at udfærdige en Lov om Optagelse af Statslaan. Om det af den højtærede Finansminister fremsatte Lovforslag sagde jeg følgende: „Hvis den højtærede Finansminister vilde sige: I den kommende Tid forestaar der en stor Række Udgifter til saadanne Aktiverhvervelser, vi have endnu tilbage af de Beløb, som bevilgedes i Aarene omkring 1908 til Statsbaneanlæg, Havneanlæg og Privatbaneanlæg, ca. 40 Mill. Kr., og dette Beløb eller en Del deraf, mener jeg, bør dækkes ved Statslaan, og hvis saa Finansministeren vilde søge Rigsdagens Tilslutning til en saadan Statslaanslov, vilde jeg, og jeg tror alle mine Partifæller, stille os særdeles velvilligt her overfor“. Og jeg sluttede med at udtale som vor Opfattelse af hele Lovforslaget: „Det forekommer mig, at et Forslag, som bestemt angiver, hvilket Beløb af Statsobligationer Finansministeren ønsker at udstede i den nærmest kommende Fremtid, og til

hvilket bestemt Formaal Laanet ønskes optaget, vil være langt at foretrække“.

Jeg har nævnt, hvad vi saaledes anførte mod Lovforslaget, fordi de Indvendinger, vi den Gang fremførte, aldeles ikke fandt Øre hos Finansministeren. Han var ganske uimodtagelig for de Henstillinger, vi gjorde om at ændre Lovforslaget. Da han ikke kunde tage Hensyn til disse Indvendinger, undlod vi, da Lovforslaget var til Afstemning her i Tinget, at deltage i Afstemningen. Nu maa jeg sige, at det virkelig forbavser mig at se Lovforslaget vende tilbage i meget væsentlig Grad omformet, netop i Overensstemmelse med den Opfattelse, som vi gjorde gældende her, og nu som Udtryk for Regeringspartiets egen Opfattelse, som er fremført i Landstinget, og med Finansministerens Tilslutning. Jeg tror, at det vilde være forstandigere Politik, om Folketinget tog Hensyn til Indvendinger, der gøres herved, om Finansministeren hørte paa Indvendinger, der fremsættes herved, og var villig til at medvirke til at faa sine Lovforslag omdannede herved og ikke ventede, indtil der blev fremsat lignende Betragtninger i Landstinget, og der lod sig nøde til at omdanne Lovforslagene, saa at han maa komme tilbage her og anbefale Vedtagelsen af Lovforslagene i den ændrede Skikkelse.

Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, er der i Grunden intet tilbage i det af Finansministerens oprindelige Idé. Den af Finansministeren fremstillede Idé var denne, at man skulde have en almindelig Indretning for Statslaansoptagelser her i Landet. Finansministeren skulde have stadig Adgang til efter Forhandling med Rigsdagen at sælge af en eller flere Serier Statslaan et vist Beløb Obligationer, og dette Beløb skulde staa i et vist Forhold til de Aktiverhvervelser, der var Tale om. Af denne Idé er der intet tilbage i det foreliggende Lovforslag. Det Lovforslag, som nu foreligger, vender tilbage til den tidligere Fremgangsmaade, nemlig at sige: Her er en bestemt Række Formaal, hvor det vil være rimeligt at dække Udgifterne ved Statslaan, og disse bemyndiges Finansministeren til at optage. Denne Fremgangsmaade, tror jeg, er heldigere.

Jeg skal yderligere pege paa, at Lovforslaget i den Form, det nu har faaet, utvivlsomt bemyndiger Finansministeren til at optage et noget større Laan end det, han har opført paa det foreliggende Finanslovsforslag. Nu er det muligt, at det paa Finanslovsforslaget anførte Tal binder ham; jeg ved ikke, om det kan betragtes